

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Vidékiné dr. Schreier Krisztina ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Váradi Júlia ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 10.M.1281/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.111/2008/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.111/2008/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek

- tizenöt nap alatt - 12.000 (tizenkettőezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkáltatói rendes felmondás jogellenességének megállapítását, jogkövetkezményei alkalmazását, az alperest 170.000 forint prémium fizetésre, valamint szabadság megváltására kötelezését kérte.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 10.M.1281/2006/23. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 170.000 forintot és ezen összeg kamatát. A felperes ezt meghaladó keresetét elutasította, őt 120.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1989. január 2-ától állt az alperes jogelődjénél alkalmazásban, legutóbbi munkakörében számviteli vezetőként.

2004. júliusában a felperes részére célprémium feladat kitűzése történt, mely szerint a felperes feladata volt M. K. főkönyvelő kifogástalan helyettesítése, valamint a hulladék gazdálkodás és a távhő szolgáltatás eredményességének kimutatása. A felperes e célfeladatot elkészítette, majd az alperes ügyvezetője 2004. decemberében arról értesítette, hogy a teljesítését nem fogadja el. A felperes 2005. június 27-étől 2006. június 18-áig táppénzes állományban, majd 2006. augusztus 17-éig szabadságon volt.

Az alperes 2005. július 14-én - a felperes betegállományának ideje alatt - rendkívüli igazgatósági ülést tartott, amelyen a felperes munkakörének megszüntetéséről döntött.

A felperes 2006. május 15-én levélben tájékoztatta Sz. V. K.-t, hogy a célprémium feladata keretében a cég egyes részlegeinek veszteséges működését a cégvezetésnek feltárta, amely a könyvelésben utólagos végleges eredményt növelő szabálytalan módosítást végzett. A felperes bejelentése okán Sz. V. P. H. B. E.

vezetője 2006. július 13-28-ig az alperesnél célvizsgálatot tartott.

2006. június 21-én az alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy a Sz. és M. Sz.-t módosította, a számviteli vezetői munkakör megszűnt. A felperes új beosztását, a munkaköri feladatait visszatérése után kívánta az alperes a felperessel megvitatni.

A felperes szabadságának lejártát követően az alperes 2006. augusztus 17-én kelt rendes felmondásával a felperes munkaviszonyát megszüntette. Indokolása szerint a gazdálkodási és piaci körülményekhez igazodva átszervezést hajtott végre, amelynek keretében munkakör-racionalizálásra került sor. A számviteli vezetői munkakört megszüntette, feladatait a főkönyvelő látja el, ezzel a felperes munkaköre megszűnt.

Az elsőfokú bíróság az alperes elismerése alapján kötelezte az alperest prémium címén 170.000 forint és kamatai megfizetésére.

A rendes felmondás körében megállapította, hogy a felperes által sem vitatottan a számviteli vezetői munkakör megszűnt. A felperes munkaköri feladatait részben M. K. főkönyvelő, részben Sz. Gy. vette át. A munkaköri leírások és tanúvallomások alapján a bíróság nem találta megállapíthatónak a felperes által hivatkozott körülményt, hogy Sz. Gy. a felperes számviteli vezetői munkakörére került felvételre. A fenti személy a felperes feladatkörébe tartozó egyes feladatokat már a munkaviszonyának megszüntetése előtt is ellátott, illetve a felperest helyettesítette, ez azonban felperes állítását nem bizonyította.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint nem bizonyított, hogy az alperest megtorlási szándék vezette a felperes munkaviszonyának megszüntetésekor, mely intézkedése az Mt. 4. § (1) bekezdésébe ütköző lett volna.

A felperes szabadságmegváltás iránti igényét az elsőfokú bíróság elutasította, mert a szabadságot az alperes kiadta akkor, amikor a felperes a felmondási idő alatt munkavégzésre lett volna köteles.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.111/2008/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - annak fellebbezett részében - helybenhagyta, a felperest 24.000 forint másodfokú perköltség fizetésére kötelezte. Indokolása szerint a felek között nem volt vitás, hogy a felperes munkaköre megszűnt, a felperes munkakörében az alperes új dolgozót nem foglalkoztatott. Nem volt vitatott - a felperes is elismerte -, hogy a munkafeladatok egy részét a főkönyvelő, más részét Sz. Gy. vette át. Az, hogy korábban a felperes által elvégzett feladatok nagy részét Sz. Gy. végzi, nem alkalmas az alperes intézkedése jogellenességének megállapítására. A jogerős ítélet érvelése szerint 2005. július 14-e után az alperesnél számviteli vezetői munkakör nem volt, de az alperesnek gondoskodnia kellett a feladatok más általi elvégzéséről.

A felperesnek a felmondás megtorló jellegére előadott érvelésére vonatkozóan a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az nem megalapozott. A vizsgálati anyag 2006. szeptemberében elkészült,

amikor már egy éve megszűnt a számviteli vezetői munkakör. Az eljárás során meghallgatott alperesi ügyvezető tanúvallomása nem támasztotta alá a felperessel fennálló rossz viszonyt, a felperes a munkáltatótól még jutalmat is kapott.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és keresetének helytadó döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az alperesi céget - a feltárt szabálytalanságok és az azokat igazoló könyvvizsgálói jelentés miatt - a megtorlási szándék vezette, amikor a perbeli módon kívánt tőle megválni. Hivatkozott arra, hogy H. G. cégvezető és M. K. főkönyvelő tanúvallomásaiban foglalt ellentmondást a bíróság nem oldotta fel. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a szakértő bevonására vonatkozó bizonyítási indítványát, melyet abból a célból kért, hogy az alperesnél tartott vizsgálati jelentés valóságtartalma igazolható legyen. Álláspontja szerint a jelentés tartalma önmagában elegendő volt a cég „nemtetszésének” bizonyítására, emellett a perben tett alperesi nyilatkozatokat értékelve is igazolható a megtorlási szándék.

A felperes valótlannak találta azt az alperesi előadást, mely szerint a munkáltató ajánlott volna másik munkakört a számára.

A felperes felülvizsgálati érvelése szerint a felmondásban foglalt indok sem felel meg a valóságnak. Előadta, hogy feladatait szinte kivétel nélkül Sz. Gy. látja el, aki 2004. december 1-jétől vállalkozóként, majd 2005. szeptember 14-étől az alperes alkalmazottjaként végezte munkáját. A felperes a per adatai alapján arra következtetett, hogy nevezett személyt az ő munkakörének átvételére vették fel, a 2004. novemberi, a cég veszteséges gazdálkodást kimutató jelentését követően.

Álláspontja szerint a munkakör megszüntetésére való hivatkozás és az új munkakör létesítésével kapcsolatos érvelés esetén különös gonddal kell vizsgálni, hogy a munkavállaló munkaköre valóban megszűnt-e.

A felperes sérelmezte, hogy egyik eljárás bíróság sem oldotta fel az ellentmondást a peres felek által állított felperesi átlagkereset számadatai körében.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet „helybenhagyását” és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem alkalmasak.

A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint az alperes a felperes számviteli vezetői munkakörét 2005. július 14-ei ülésén szüntette meg, módosítva ezzel az Sz. és M. Sz.-t. Az alperes célja ezzel a döntéssel az volt, hogy az alperes egy vezetői szintet a pénzügyi területen kiiktasson, és ezzel a fenti területen dolgozó munkatársak közvetlenül a főkönyvelő beosztottjai legyenek (M. K. tanú vallomása, 10.M.1281/2006/9. számú jegyzőkönyv, 3. oldal 5. bekezdés).

Helyes a jogerős ítélet érvelése, mely szerint 2005. július 14-e után az alperesnél a számviteli vezetői munkakör megszűnt, azonban az ahhoz tartozó feladatok ellátásáról az alperesnek gondoskodnia kellett. Ezt úgy láttatta el, hogy a felperes feladatait Sz. Gy., valamint a főkönyvelő között szétosztotta. Az eljárás bíróságok a munkaköri leírások és a tanúvallomások egybevetése alapján megalapozottan következtettek arra, hogy nem helytálló az a felperesi hivatkozás, mely szerint Sz. Gy. a felperes számviteli vezetői munkakörére került felvételre. A felperes felülvizsgálati kérelmében is úgy nyilatkozott, hogy a felperes feladatait „szinte kivétel nélkül” Sz. Gy. látja el. A felperes maga sem vitatta, hogy az általa korábban ellátott feladatok szétosztásra kerültek, és annak csak egy részét látja el a hivatkozott alperesi munkavállaló. Nem megalapozott a felperes felülvizsgálati érvelése, mely szerint az alperes a munkaviszony megszüntetés intézkedést megtorlásként alkalmazta vele szemben. Az eljárás során meghallgatott H. G. tanú és M. K. főkönyvelő tanúvallomásában foglaltak szerint a felperessel szakmai viták voltak, azonban ezek személyes konfliktust nem eredményeztek.

Alaptalan a felperes további tanúk meghallgatásáról, valamint igazságügyi könyvszakértői vélemény beszerzéséről előadott érvelése. Az eljárás során a bíróságok a rendelkezésre álló peradatok helyes, okszerű, életszerű értékelésével és a logika szabályainak megfelelően a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértése nélkül hozták meg az ítéletüket, melyet a szükséges tartalommal és terjedelemmel indokoltak [Pp. 221. § (1) bekezdés].

A felperes által indítványozott igazságügyi könyvszakértő kirendelését megalapozottan mellőzte a munkaügyi bíróság az alperes célvizsgálatáról készült vizsgálati jelentés tartalmára vonatkozóan. A felperes által feltárt szabálytalanságok, és azoknak a vizsgálati jelentésben való rögzítése, valóságának bizonyítása esetén sem támasztaná alá a felperes állítását, mely szerint a munkaviszonyának megszüntetése mögött megtorlási szándék volt.

A felperes valótlannak találta azt az alperesi állítást, hogy a munkáltató a részére másik munkakört ajánlott fel. A munkakör felajánlásának tényét H. G. cégvezető, és M. K. tanúvallomásaikban alátámasztották (jegyzőkönyvek).

A felperes felülvizsgálati kérelme szerint az eljárás bíróságok nem tisztázták az ellentmondást, amely a peres felek részéről állított

átlagkereset számadatai között mutatkozott. A perbeli esetben a megjelölt átlagkeresetek összegének a felmondás körében előterjesztett keresetnek helytadó döntés esetén lett volna jelentősége, ennek hiányában a számadatok eltérése a jogerős ítélet jogellenességének megállapítását nem eredményezhette.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdésében foglaltak alapján köteles az alperes felülvizsgálati perköltségének viselésére.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az államot terheli.

Budapest, 2010. január 27.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, előadó bíró dr.Mészárosné dr.Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Sztojkoné

dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő